

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ

Ἔτος Ἄ´ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2004 - Ἀριθ. Φύλλου 21

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Μεγάλη ἑβδομάδα μᾶς κατακλύζει μὲ πλῆθος ἱερῶν ὕμνων, μὲ «ρήματα ζωῆς αἰωνίου», ἀλλὰ κυρίως μὲ τὴν ψηλαφητὴ ἀπὸ τὶς πνευματικὲς μᾶς αἰσθήσεις Παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὰ τελούμενα μέσα στοὺς Ἱεροὺς μᾶς Ναοὺς.

Αὐτὴ ἡ Παρουσία τοῦ Χριστοῦ μέσα στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες γίνεται ἀκόμα πιὸ ψηλαφητὴ καὶ ἔντονη κατὰ τὴν ἀνάγνωση τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων καὶ ἰδιαίτερος τῶν Εὐαγγελικῶν περικοπῶν, πού περιγράφουν τὴ Δίκη τοῦ Χριστοῦ, πού προηγήθηκε τῆς Σταυρώσεώς Του.

Σ' αὐτὴ τὴ Δίκη ἀποτυπώνεται μὲ συγκλονιστικὸ τρόπο τὸ πρόβλημα καὶ ἡ ἀθλιότητα τῆς ἀνθρωπότητας. Ἀποτυπώνονται τὰ ψυχολογικά μᾶς προβλήματα καὶ ἡ σχιζοφρενὴς θεοσέβεια, πού μᾶς τυφλώνει σὲ τέτοιο βαθμό, ὥστε, θανατώνοντας τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, νὰ νομίζουμε πὼς προσφέρουμε

λατρεία στὸν Θεό!

Σ' αὐτὴ τὴ Δίκη, πού τὴν κατευθύνουν τὰ πάθη μᾶς, ἡ μισαλλοδοξία, ἡ ἀρχομανία, οἱ ἐνοχές, ἡ φιλαργυρία, ὁ φθόνος, ἡ ἀχαριστία, δὲν λειτουργεῖ τίποτε σωστά. Ἀπουσιάζει ἀκόμη καὶ ἡ στοιχειώδης λογικὴ.

Σ' αὐτὴ τὴ Δίκη ὁ λαὸς μεταβάλλεται σὲ ὄχλο καὶ οὐρλιάζει ὑποδαυλιζόμενος ἀπὸ τοὺς ὑποτιθεμένους ποιμένες του, οἱ ὅποιοι φοβοῦνται πὼς θὰ χάσουν τὴν ἐξουσία τους βλέποντας τοὺς ἀνθρώπους νὰ τοὺς ἐγκαταλείπουν καὶ νὰ ἀκολουθοῦν «ὀπίσω Ἐκείνου», πού ἔχει «ρήματα ζωῆς αἰωνίου» καὶ εἶναι ἡ ζωὴ Του, ζωὴ ἀληθινή.

Σ' αὐτὴ τὴ Δίκη βλέπουμε τὸ εὐμετάβλητο τῶν ἀνθρώπων, τὸ πόσο ἐπιδερμικὴ εἶναι ἡ ἐπίδραση τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων καὶ κάνουμε μελαγχολικὲς σκέψεις ὅταν κάποιος

ἀφελείς ὑποστηρίζουν πὼς ἡ κοπαδιαστὴ θρησκευτικότητα εἶναι τάχα σημάδι ἐπιστροφῆς τῶν ἀνθρώπων στὸν Θεό.

Σ' αὐτὴ τὴ Δίκη διαπιστώνουμε πόσο εὐκόλα τὰ “Ῥωσινὰ” μετατρέπονται σὲ «Σταύρωσον αὐτόν», ὅταν Αὐτὸς ποὺ ἀνασταίνει νεκρούς δὲν τοὺς κάνει ὅλα τὰ χατήρια, δὲν γίνεται ὑποτακτικὸς τοῦ ὄχλου καὶ ἀρνεῖται νὰ ὑπηρετήσῃ τὶς ἐγκόσμιες ἐπιδιώξεις τους!

Σ' αὐτὴ τὴ Δίκη βλέπουμε νὰ ξεχνοῦν οἱ πάντες ἀκόμη καὶ τὴν παραμικρὴ εὐεργεσία, ποὺ ἔλαβον ἀπὸ τὸν Χριστό. Τοὺς βλέπουμε νὰ μὴν νοιώθουν τὴν παραμικρὴ συμπόνοια, ὅταν ὁ Πιλάτος τοὺς Τὸν ἔδειξε μετὰ ἀπὸ μαστίγωση, πλημμυρισμένον στὰ αἵματα, ἀλλὰ, σὰν ἀντιστάθμισμα ὅλης αὐτῆς τῆς κακίας, τοὺς βλέπουμε νὰ “συμπονοῦν” καὶ νὰ ζητοῦν τὴν ἀπελευθέρωση ἐνὸς κακούργου, ἐνὸς στασιαστῆ, ἐνὸς καταστροφέα τοῦ τόπου τους, τοῦ Βαραββᾶ!

Σ' αὐτὴ τὴ Δίκη βλέπουμε τὸν ἑαυτὸ μας. Τὴν ἐποχὴ μας. Τὴ σχιζοφρένεια τῆς θρησκευτικότητός μας. Βλέπουμε καὶ διαπιστώνουμε πὼς ὅταν ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἐλέγχει μὲ τὴν ἀγιότητά Της, ἐμεῖς γινόμαστε θηρία. Γιατί, τελικά, δὲν θέλουμε ἀνώτερα μας πρότυπα, δὲν θέλουμε νὰ ἀλλάξουμε, ἀλλὰ θέλουμε νὰ καταστήσῃ καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ Ποιμένες Της στὰ δικά μας τὰ χάλια γιὰ νὰ μὴ νοιώθουμε ἐνοχές.

Σ' αὐτὴ τὴ Δίκη βλέπουμε τὸν Χριστὸ νὰ ἐπιχειρῇ νὰ συζητήσῃ μὲ τὸν Πιλάτο, γιατί αὐτός, τουλάχιστον στὴν ἀρχή, ἦταν νηφάλιος καὶ λογικός.

Ἐπιχειρεῖ ὁ Χριστὸς μέσα στὴν τρέλλα τῆς Δίκης νὰ φέρῃ τὴν εἰρήνη, τὴν ἀλήθεια, τὴ δικαιοσύνη. Γρήγορα, ὅμως, σιωπᾶ, ὅταν καὶ ὁ τελευταῖος “λογικός”, ὁ Πιλάτος, κυριεύεται ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀνασφάλειας, μετὰ τὴν ἀπειλὴ τοῦ ὄχλου πὼς ἂν δὲν σταυρώσῃ τὸν Χριστὸ δὲν θὰ εἶναι φίλος τοῦ Καίσαρος!

Σ' αὐτὴ τὴ Δίκη βλέπουμε ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα. Τὴν ἀνθρωπότητα ὅλων τῶν αἰώνων καὶ τῶν ἐποχῶν. Τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τῆς ἐποχῆς μας.

Βλέπουμε, δηλαδή, ἓνα ἄπειρο πλῆθος ἀνθρώπων, θρησκευομένων καὶ μὴ, ἀνώριμο, βλακευόμενο, ἔξαλλο, εὐμετάβλητο, φοβισμένο, ὀργανισμένο, ἔτοιμο νὰ καυγαδίσῃ ἀκόμα καὶ μὲ τὴ Θεία Κοινωνία στὸ στόμα, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, κάποια μικρὴ μερίδα ἀνθρώπων πιστῶν, ποὺ ἀγαποῦν βαθειὰ τὸν Χριστό, ποὺ προσπαθοῦν νὰ τηρήσουν τὶς ὁδηγίες Του, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ «διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων» παρακολουθοῦν ἀπλῶς «ἀπὸ μακρόθεν τὰ γενόμενα»... ἀφήνοντας τὴν Ἱστορία νὰ γράφεται μόνη της.

ej ní - +áayí í óáò òj xñeóòj í G ì áóóeapí áóáé eá7 ðáñáèi èi òè&í óáò òj á9ì á Òi ò í G ñÝáé áéG Lí í Yá eëüèèçñá eáðòG òbò yñáð(!)

ÓG ÐÛèç òi t xñeóòi t áRí á8í áé eÝáì á. ÁRí á8í áé ðáñáì yéé. Á8í áé Ì óóòp- ñéi. Éá7 óGí Ì óóòpñéi ðñÝðáé í G ðñi óáááæáóáé ì úíí ì R òj í òñüðí ðí q ì Jò ááß-íáé, Lá& éá7 òúóí òð á1&íáð, eÛèá Ì ááÛèç]Áááì ì Üáá T [Áèèèçóáá ì áð. ÁçèááY ì R éáòÛí òíç, ì R óóí òñéap, ì R óéùðP, ì R eüðí.

ÐÝñá ñì ùò Aðj ò7ò Áí óéññPóáéò ì áð, íí ì ðæù hòé T óáéíßá ákòY Náéí á Aòí ñì Y áéG í G ðèçñi òi ñçèi tí á óG ðéj Lí ùòñáí ééG éá7 ðáñÜèi áá ðñÜáì áóá.

ÁRí íÝñù ðúóí é Aðj óJò òj áí pñéáí, AeèG Lá+ ðèi óóá áéG ðñpòç òi ñG hòé, òj í G ðá0ð ð+ò ì 2]Ááñá0i é óóáyñúóáí òj xñeóòü, á8í áé ñáðóéòì ùò! [Áèüì á, eÝáé, éé e ÐÛðáð Ðátèi ò e ÓÓ', óóY Á' ÁáóééÛí áéi Óýíí áì, AðÛè- éáíá òj áÝíí ò ò&í]Ááñáßüí Aðj óYí éáòçáì ñßá òbò "eáì eòì íßáð" ðí q òi qò óóí ð-áéüí á áéG 2000 ðñüí éá(!)

Éá7 òúòá, ñùòJì á ðèi é Lí áðò ì 2 Aðáèá0ð éá7 "ñáðóéóòRò" ðí èñüðí é: Ðí èj ò óóáyñùóá òj xñeóòü;

]Ç óúóóY éá7 ì Y ñáðóéóóééY AðÛí òçóç, á8í áé: e Ðüí óéi ò ÐééJòì ò! Ì 2 Ñüì á0i é óóá0í á ðí q óóáyñúóáí òj xñeóòü, ákòì 7 èG Nðñáðá í G Lðüì eóòì tí òj ááñj ò òbò Lí í ð-ò. Éá7 óG ÁkáááÝééá; ÓG ÁkáááÝééá -eÝí á- ðñÝðáé í G óG áá0 éáí á7ò ì Ýóá óòj ðéáßóéi òbò Lðí ð-ò òi òð! Ì 2 ÁkááááééóòRò Aðáòèy- íí í óáí óR Áí èñpðí òð ì 2 eðí 0i é Zóáí ðáñPóáí í é ðí è0òáð ì eJò ðáí òi áy- í áì çò ákòì èñáòì ñßáð. ÁRí Zóáí áóí áój í G áá-òì tí í G éáòçáì ñçèá0 T áéi ðèçòP òi òð áéG óÝòì èi òñé-òj Náèèçì á. {Áñá, Nðñáðá í G áñáèi tí óG Lí ééáóòpñéá eyì áóá. Éé ì 2 "ñáðóéóòRò" ÁkááááééóóÝò, óG áñbéáí: òi qò Aeðí òð [Éi óááßi òð!

[AðÛèòóá èi áéèG Lðé-áèñPì áóá!... Óáí òÛæáóóá í G òi èi ì í óáí í G ðí tí óóí qò ðéèèÜáð "ðáñPóáí í òð" Ñüì áßi òð ðí è0òáð ðí q eáçáì tí óáí óòj ì áñòyñéi, Lðí Í Ýñüí á áéG ðáñÜááéáì á, hòé e ákòì èñÜòì ñÜò òi òð Zóáí òñáèèj ò éé T ákòì èñáòì ñßá òi òð Zóáí Ì ðáyèòíç áéG óY óóáyñùóç òi t xñeóòì t éá7 áéG òi qò áéèi ýò òi òð áéüáì í ýò; ÁRí èG ópèüí áí óðæPòçóç ðÛí ù óòj eÝí á!!! {Aðñáðá ðèi òj eÛèi ò í G òj Lðüì eóòì tí ì 2 "éáèi 7" [Éi ó- áá0i é, ýóðá ì 2 xñeóóéáí í 7 ì Ûñòñáð í G ðáèáßí í óí çóò-í é hòé òi qò éáðááèéá- óá ì éG "Aèpá" ákòì èñáòì ñßá!...

Ój ð&ð, ðí èñüðí é ì 2 eðí 0i é eáññi tí òi qò Máòòì ýò òi òð íí Pì í í áð ì ðí ñì tí í G Ì ó-òñßæi í óáé óÝòì èi òð ðáñáèi áéòì í ýò, á8í áé ðñÜáì áóé Aðí ñßáð ðí èi. Éé Aeüì á ðí èi ðáñeóóúòáñçò Aðí ñßáð á8í áé òj áááí í j ò hòé ì éG ðñeóóéáí ééY Lèèèçóáá ì R òúóá Mèáòì ì ì ýñéá ðéóòì qò -Áí Üì áóá óòì qò eðí ðí òð, áRí ì ðí ñá0, èG Ì ðÛñ-í óí éá7 óéáðòüì áí í é éá7 áéáí í í ýí áí í é ðí èñüðí é- Nñ-áóáé í G Áí áèñÝóáé òj í Máòòü òçò éá7 í G Ì ðí óéÛðáé óYí 3áéá óYí Áí èi ðéóóá òçò, áéáðáyáì í óáð óG AeÛèçóá éá7 eáüðí áóóóá áéáèá ðí q Aðí óáèi tí óY áÜóç òbò ðí óóáðò òçò éá7 LèèÝòì í óáð òi qò Áí èñpðí òð ðí q

ι2 3αεά ὄνι αὐεεάε οGί 2αῆοόYο οçò -εα7 1αβὺο οj ί [ÁḌuοοί εἰ ἘYοῆι - οGί "ἡάοόεόYο", ράτoάο εα7 ἡάεεἰ οὸ ὄι q εάοçāι ἡι τί ΑοYοοί εά Αεῖπἰ οὸ!

Έε ἡε' ákòG áεάοβ; ΆεG οYί ἡῆοç ì εJò Lίί ÷bò! Ἴ G T Lίί ÷P, Dί äRί I ὀḲñ÷άε, äRί I ὀḲñ÷άε. Ἐἡεόοj ίG Αἡεά0! }Áί ὀḲεε I ὀḲñ÷άε, ἡεάο ι2 οοίί äεεRò ΑḌί ὀḲoάεο εε ἡεά οG οó÷Ḳḡι ÷Ḳḡoεά äRί uοάεἰ τί.]Ç ì úιç ΑḌί οάεάοί áóεεY ἡῆοç οbò Lίί ÷bò εα7 ἡεḲί ο&ί Lίί ÷&ί ì áò- ä8ί áε T ΑḌί äἰ ÷P οçò, T ì äòḲίί εά εά7 T Lίί ì ì εḲαçòç. Έε e [Éi yááò ίG ΑḌί οεἰ Ḳί äé οYί Lίί ÷P οἰ ὀ Uεää. ΈG ì ὄἰ ἡι τoά εε ákòj ò ίG äḡá0 οY εYοḡḲòç ΑḌj οYί 3αεά ἘçāY ὄἰ q äḡbεá οY εYοḡḲòç ο&ί ὄἰ εε&ί Lίί ÷&ί οἰ ὀ εá7 e εçóòbò. [Άεά0ίί ὀ ἡι Ḳò Uεääéá ίG ΑḌáεεääá0 ΑḌj οYί Lίί ÷P οἰ ὀ ἰR οj äεεḲ οἰ ὀ οḡḲḡἰ. Έá7 ίG ο7 εYḡḡεóá!

ὈYεἰ ὀ ὀḲί οḲί, T ὀḡḡḡḡḡḡ "εἰ äεεY" ο&ί ἡoḲί äεḲááóá äεG ákòj οj εYί á, ἰR ἡεáί á ίG οεάοò& ἡóε, οj äεεḲἰ οbò [Áεεεçóβá0 ì áò ἰR ο7ò [Áεἰ εἰ οεḲá0 οbò Ἴ äáUεçò]Áäἰἰ ἰ Ḳäἰ ὀ ὀḡYḌáε οáεεεG ίG ἡé÷oá0 οóYί ὀḡḡḲ, äεá07 ä8ί áε οḡἰ ἰ äḡG "ἡάοόεόóεεj " εá7 ἰ ὄἰ äáοεḲäεé οG ὀöεáöεεG ἰ βóç! Ḳί εç äR T äἰ ἰ Y ο&ί [Ἴ ἡεἰ äḲἰ Ḳί [Áεἰ εἰ οεε&ί οbò Ἴ .]Áäἰἰ ἰ Ḳäἰ ὀ -1αβὺο οbò Ἴ . ἘYί ὀöçò εá7 οbò Ἴ . Ἐἡḡáóεá0bò- ὀḡYḌáε ίG ΑεεḲί äé Lίí oáε&ò!... Ἐ&ò, ΑεῖPεáé, äRί äεáἰ äḡoḡḡPεçéá εḲḡἰ εἰ ὀ]Áḡḡá0ἰ ὀ LεḌḡḲóóḲḡἰ ὀ εá7 äεG ἰ Jò; {ÉoḲò LḌáéäP, οój ὀ äáεεḲḡἰ εἰ οYίί εἰ, ι2 [Ἴ ἡεḲἰ ἰί é ä3í áóoá "Αἰ äεçóYá ὄἰ οḲòçò" εá7 äRί εáóáäY÷ἰ ίoáé ίG ἰ Jò äῖοἰ οἰ εá7 ὄἰ εεY οçἰ áóβá.

Έá7 ἰ εG οáεáöoáβá ΑḌἰ ἡβá:]Ἴ [Éi yááò, ΑḌj ὄἰ éj ί ἡḡḡáá ä1óYḌḡáí á οG οḡεḲεἰ ίoá Αḡḡḡεá, εá7 οR ὄἰ éj ί οG LḌYóoḡḡá; Ἴ Jò οj εYáε ákòj T Á' ÁáóεεḲί äεἰ ὀ ὈYίί äἰ ὀ V οj ἰY÷áóá; [ÁäḲ eG ὀḡḲoáéί á οj Mἰ bò oáί Ḳḡéί: ίG ä8÷á ἰ äoáἰ öεáóoá0 äἰ áò ὀḡḲεοἰ ἡá0 οἰ t Ἐἰ ίoβἰ ὀ ἘéḲḡἰ ὀ óR [Éi öáá0ἰ [Áḡ÷εáḡYá, ä1äεεG äεG ίG εḲί äé οY οοί äεεεäY ákòY ἰR οj ί [Éi yáá éá7 ίG ḡḡḡ äé οj öòäḡἰ éἰ ἰ οοἰ qò]Áḡḡáḡἰ ὀ. ÄRί eG Zóáί vḡáβá 1áYá äεG ἰ εG ἰ äεἰ ίoεεY ἰ Y "ἡάοόεόóεεY" öáéί βá;

ί . Á.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Ἴ çί ἰ á÷ί Jἰ á λoé ὀḡḡί εáεῖοἰ οἰ á οοἰ ὀ áó÷áεéíü

ì áò οḡḡáḌYáε èä ὀḡYḌáε ί ä ḡ÷ἰ οἰ á ḡἰ áóöáεβoáé äἰ á ὀεἰ yóéí Έáἰ ὀḡεḲ- öééἰ οḡḡáḌYáε éá7 äéá οἰ ὀò ὀöḲ÷ἰ ὀò ḡäáεöἰ yò ἰ áò.

Ὀáò ὀḡḡéἰ Yίί ὀἰ á ί ä ὀἰ ὀò ὀἰ ḡḡἰ éἰ Ḳḡἰ ὀἰ á ἰ áæβ.

Σχόλιο στή συμπεριφορά του 'Ιούδα

Η ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Εατά την περίοδο που διανύουμε ή 'Αγία μας 'Εκκλησία μᾶς τονίζει τήν σωτήριο σημασία τῆς μετανοίας ὡς ἀναβάπτισμα καὶ ἀπολύτρωση τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸν μολυσμὸ που προκαλεῖ ἡ ἁμαρτία. Γιὰ νὰ μπορέσει ἡ μετάνοια νὰ καρποφορήσῃ, προϋποτίθεται στοιχειώδης ὑγεία τοῦ νοῦς. Ὁ νοῦς ὡς ἡγεμὼν καὶ ὀφθαλμὸς τῆς ψυχῆς καλεῖται νὰ πρωτοστατήσῃ στὴν ἀλλαγὴ τῆς νοοτροπίας καὶ κατόπιν καὶ ὅλης τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ μετανοῶν τακτοποιεῖται ἐσωτερικά, αἰσθάνεται γαλήνη καὶ εἰρήνη, εὐελιξία ψυχῆς ἀλλὰ καὶ σώματος. Αὐτά, ὅμως, συμβαίνουν ὅταν ὑπάρχει σωστὴ θεώρηση τῶν πραγμάτων, ὅταν ὁ νοῦς βλέπει σωστὰ καὶ θεωρεῖ τὴν ἁμαρτία ὡς βᾶρος τῆς ψυχῆς, ὡς δεσμὰ τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλιῶς παραμένουμε ἀμετανόητοι ἢ ἀπλῶς “μεταμελημένοι”.

Τὸ τί θὰ πεῖ αὐτό, τὸ βλέπουμε ξεκάθαρα στὸν 'Ιούδα. Ὁ Εὐαγγελιστὴς διηγεῖται πὼς ὁ 'Ιούδας μεταμελήθηκε. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι συνειδητοποίησε τὸ λάθος του καὶ προσπάθησε νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν ἐξωτερικὰ μὲ τὴν ἐπιστροφή τῶν χρημάτων που πῆρε γιὰ τὴν προδοσία. Ὁ 'Ιούδας εἶναι τὸ πλέον τρανταχὸ παράδειγμα τοῦ ἀμετανόητου ἀνθρώπου. Εἶδε μὲ τὰ μάτια του τόσα καὶ τόσα καὶ παρὰ ταῦτα δὲν κάνει τὸ ἀπλὸ βῆμα νὰ πέσῃ στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ συγχώρηση, ἀλλὰ πιστεύει πὼς ἡ ἀποκατάστασις ἔρχεται μὲ τὸ νὰ τακτοποιῇ τὰ πράγματα μόνος του. Νὰ ὅμως που δὲν τὰ κατάφερε. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι δὲν κατόρθωσε οὔτε τὴν ἐξωτερικὴ ἀποκατάστασις, ἐσωτερικὰ δὲν ἄλλαξε τίποτα πρὸς τὸ καλῦτερο. Τὸν ἐπνιγε ἡ ἐνοχία, ἡ φιλαργυρία εἶχε καταλάβει σὰν ἓνα παράσιτο ἀσφυκτικὰ ὅλη τὴν ψυχὴν του. Γι' αὐτὸ καὶ ἔφθασε στὴν ὑψίστην ἐκδήλωσις τοῦ ἐγωῖσμοῦ του, στὴν αὐτοκτονία. Ἡ μεταμέλειά του τὸν ὁδήγησε σὲ διαμελισμὸ πρῶτα τῆς ψυχῆς καὶ κατόπιν καὶ τοῦ σώματος, διότι -ὅπως λέγει ἡ 'Αγία Γραφή- ἀνοιξε καὶ χύθηκαν τὰ σπλάχνα του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἐπαναλήφθηκε μόνο μιὰ φορά - στὸν Ἄρειον!

Δὲν χρειάζονται ἄλλα λόγια νὰ φανῇ ἡ τεράστια διαφορὰ μὲ τὴν πραγματικὴ μετάνοια, τὴν ὁποία μᾶς προβάλλει ἡ 'Εκκλησία στὸ πρόσωπο τοῦ ληστοῦ: “Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου”.

Στὰ ἴχνη τοῦ 'Ιούδα βαδίζει δυστυχῶς καὶ ἡ σημερινὴ “ιδανικὴ” κοινωνία δυτικοῦ τύπου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἔχει ἀποτυπωθῆ ἀκόμα καὶ στὴ γλῶσσα: τὸ Γερμανικὸ “Entschuldigung” καὶ τὸ Ἀγγλικὸ “excuse” γιὰ παράδειγμα δηλώνουν τὴν ἀφαίρεση φταιξίματος, αἰτίας, δηλ. τὴν ἀπενοχοποίηση τοῦ ἐνόχου ἀνθρώπου καὶ τὴν ἐξωτερικὴ ἀποκατάστασή του. Μία τέτοια νοοτροπία δὲν δηλώνει τὴν προθυμία πραγματικῆς διόρθωσης ὥστε ὁ ἔκπτωτος ἄνθρωπος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

I. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΑΪΩΝ	Πρωΐ	: Έναρξη Όρθρου	7⁰⁰ π.μ.
ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΑΪΩΝ	Άπόγευμα	: Άκολουθία Νυμφίου	7⁰⁰ μ.μ.
Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ	Πρωΐ	: Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία		7⁰⁰ π.μ.
Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ	Άπόγευμα	: Μ. Άπόδειπνον	6⁰⁰ μ.μ.
ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΑΪΩΝ	π	: Άκολουθία Νυμφίου	7⁰⁰ μ.μ.
Μ. ΤΡΙΤΗ	Πρωΐ	: Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία		7⁰⁰ π.μ.
Μ. ΤΡΙΤΗ	Άπόγευμα	: Μ. Άπόδειπνον	6⁰⁰ μ.μ.
ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΑΪΩΝ	Άπόγευμα	: Άκολουθία Νυμφίου	7⁰⁰ μ.μ.
Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ	Πρωΐ	: Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία		7⁰⁰ π.μ.
Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ	Άπόγευμα	: Άκολουθία Εύχελαίου	5³⁰ μ.μ.
		: Άκολουθία Ί. Νιπηΐρος	7⁰⁰ μ.μ.
Μ. ΠΕΜΠΤΗ	Πρωΐ	: Α΄ Θ. Λειτουργία στο Παρεκκλήσιο του Άγίου Νεκταρίου	6³⁰ - 8³⁰
		: Β΄ Θ. Λειτουργία στον Ναο του Άγίου Νικολάου	8⁰⁰ - 10³⁰
Μ. ΠΕΜΠΤΗ	Άπόγευμα	: Άκολουθία τών Άγ. Παθών		6³⁰ μ.μ.
Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Πρωΐ	: Άκολουθία τών Μ. Ώρων	8⁰⁰ π.μ.
	Πρωΐ	: Έσπερινός Άποκαθηλώσεως:		10⁰⁰ π.μ.
Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Άπόγευμα	: Άκολουθία Έπιταφίου	7⁰⁰ μ.μ.
		Έξοδος Έπιταφίου	9¹⁵ μ.μ.
Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ	Πρωΐ	: Θ. Λειτουργία	8⁰⁰ - 10³⁰

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ Βράδυ : Ἀκολουθία Ἀγίου Φωτός: **11 μ.μ**

Ὁρθρος Ἀναστάσεως : **12 μ.μ** τὰ μεσάνυκτα

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ὁρθρου ἡ Ἀναστάσιμη Θ. Λειτουργία.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΣΧΑ Ἀπόγευμα : Ἐσπερινὸς τῆς Ἀγάπης **6³⁰ μ.μ.**

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ:

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ **7³⁰ π.μ.**

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ **5⁰⁰ μ.μ.**

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ:

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ **7³⁰ π.μ.**

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ **5⁰⁰ μ.μ.**

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ:

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ **7³⁰ π.μ.**

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ **5⁰⁰ μ.μ.**

ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ:

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ **7³⁰ π.μ.**

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ **5⁰⁰ μ.μ.**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ:

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ **7¹⁵ π.μ.**

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ **5⁰⁰ μ.μ.**

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ:

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ **7³⁰ π.μ.**

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ **5⁰⁰ μ.μ.**

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ: Θὰ τελεσθῆ Μία Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ, ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ,
ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ
ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ, ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ

**ΚΑΛΗ, ΟΛΟΦΩΤΕΙΝΗ & ΟΛΟΧΑΡΗ
ΑΝΑΣΤΑΣΗ!**

Ἰἄεσοῶ-ἡ ἰεοῖ j ὀ εἶ7 ὀϋγί Ἰἄεεῖςόβα;

ἰ εἶ εἶ7 ὀεῖ ὀο-ίG Ἀεῖ γᾶί ἰοἶε ὀἰεῶῶῶῶῶῶ ἄεῦοῖ ἡῶο ὀἡῖ ὀῦῶἰεῶ ἄεG Ἀεεῶῶῶῶ ἄε7 ὀἡῖ ὀῖ ὀῖ ἑῶῶἰεῶ ὀογί Ἐἶβα Ἐἰεοῖ ὀἡῶῶ ἄε7 ἄἰεεῦῶῶῶ ὀοῶῶ Ἰἄεῖ εἶ ὀεῶῶ ὀῶο Ἰἄεεῖςόβα ἰ ἄο. Ἰ ἄοἰτq ὀ&ί Cεεῦῖ ὀἡῖ ὀἰῖ ἰ ὀῖ ὀῖ ὀῖ ἰ ἄοῦῶἡῶῶ ὀ&ί ἄk-&ί εἶ7 ὀ&ί ὀῖ ἰῦῖ ὀογί Ἀῖ ἰ ὀεεY ἄε&ῶῶῶ, ὀγί ὀγί ὀῖ ῶῶ ὀῶ ἄεῦἡεἰῶ ὀ&ί [Ἐ. Ἰἄεῖ εἶ ὀεε&ί, ὀγί ὀYεῶῶ ὀῶο Ἐ. Ἐἰε- ὀῖ ὀἡῶῶ ἰ ἄοG ὀῶο 10 ὀj ὀἡῶῶ, εἶ7 ὀῖ ἔεG Cεεῶ.

[Ὄὀἡῖ ἄ εἶ7 ἰ βα ὀῖ ἔq Ἰῖ ὀἡῶῖ ἑοῶεY ὀἡῶῶῶῶ: Ἰ G ἄεἰ ἄῖ ῶεῶ ὀῖῖ qῶ ὀεῶῖῖ qῶ Ἰἄεῦεὀεῖ ὀῶο Ἐ. Ἐἰεοῖ ὀἡῶῶῶ, ὀj εὀῖ ὀῖ ἰ G N-ἄε ὀογί ἈἡεῶῶἡY ὀἰ- ἔῶῶ ὀj ὀἡῶῶῶὀῖ ἄῶῖ ἄῖ ἰ εἶ7 ὀογί ἄἰεG ὀγί ἰ ἄοῦῶἡῶῶ ὀογί Ἀῖ ἰ ὀεεY ἄε&ῶῶῶ, εἶ7 ὀR ὀἡῶῖ ὀῶῶ ἔYῶῶ ὀῖ t Ἰ ἄῖ t Ἰ G Ἰ ὀἡ-ἄε Ἰεἰεῶἡῖ ἰεεῖ ὀ ὀῦῶἰεῖ j ὀ ὀῖ ἰ ἄεῶ ὀῖ q ἰ G Ἰ ῶῖ ἄῖ ὀῖ qῶ ὀεῶῖῖ qῶ ἄεG ὀγί ὀἰεῶῶ ἄε7 ὀj ἰ ὀῶῖ-ῖ ἡὀῖ ὀ ἡἡῶῶῶῶῶ ἔῦῶῶ ὀῶῶῖ Y ῶ Ἐ. Ἐἰεοῖ ὀἡῶῶ.

ὀῖ ἔq Ἰεῶῶ-ἡ ἰεῶῶεY ἄεG ὀγί Ἰἄεεῖςόβα ῶ ὀἡῶῶῶῶ ἄkῶR, ἡῖ εἶ7 ὀεῶἡῖ - ὀῖ ἡῶεῶἰ ἄ ἡῶε ὀj ὀγῶῶῶ ἄ ἄkῶj Ἰῶἡῖ ἡῶῶῶ Ἰἄε ὀR ὀἡῖ ὀἰῶῶῶ ὀεεRῶ Ἰἄεεῖςόβα εἶ7 Cἡἰ ἔῦὀῖ ἑῖ ἔ Ἰεεῶῖ ἰ τῖ ἰ G ὀj ἰ εῖ ῶεῶ ἄε7 ῶ Ἰἄεεῖςόβα ἰ ἄο.

Ἰ ὀῖ ἰ Ἀῶῖ ἡῶ ὀj ἔYῖ ἄ ὀῶο ἄεῶῶῶῶ, Ἀῖ ὀ7 Cεεῶ Ἀὀἰ ὀῶῶῶὀ Ἀἡῶῶ ἰ G ἰ ἄῶῶῶῶ ὀῖ ἄ Ἰἄε ὀγί ὀῖ ὀῖ ἔYῶῶῶ ὀῖ t Ἀἰῖ ἰ ῶῶῶ ὀ ἈYἡῖ ἰ ὀῖ ὀ ἄε7 ὀῖ ὀῖ t Ἀεἰῶῶῶὀῖ ὀ ὀῶο Ἰἄεεῖςόβα ἰ ἄο ὀ. Ἰἄὀεῶἰῖ ὀ Ἐἰῖ ἄῦἡῖ ὀῖ γῶῖ ὀ, e εὀῖ ὀῖ ὀ ἄεG ὀj ἔYῖ ἄ ἄkῶj Ἰεῶῶῶ:

« Ἡ Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ σὰν τὸν φοῦρνο τοῦ Χόιζα ἢ σὰν τοὺς ἀνεμόμυλους καὶ νὰ γυρίζῃ κάθε φορὰ κατὰ ποῦ πηγαίνει ὁ ἄνεμος. Ὅφειλε νὰ κρατήσῃ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τοὺς ἀνεκτιμήτους θησαυροὺς ποὺ παρέλαβε μέσα στὴ λατρεία τῆς. Δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀπεμπολήσῃ. Σήμερα καταργοῦμε τοὺς ἰαμβικούς κανόνες ἐπειδὴ δὲν τοὺς καταλαβαίνουμε. Αὐριο τοὺς πεζοῦς. Μεθαῦριο θὰ πετάξουμε καὶ τοὺς αἴνους. Διότι σὲ λίγα χρόνια, μὲ τὴ γλῶσσα, ποὺ διδάσκεται σήμερα στὰ σχολεῖα, δὲν θὰ εἶναι κατανοητοὶ οὔτε οἱ αἴνιοι, ποὺ εἶναι ἀπλούστερα τροπάρια. Μὲ τὴν ἴδια λογικὴ, λοιπόν, θὰ καταργήσουμε καὶ τὴν ὑπόλοιπὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ τότε τὶ θὰ βάλουμε στὴ θέση αὐτῶν; Ἐντὶ νὰ λέμε, «τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν», θὰ λέμε «Σκῦψε στὸν ἀφέντη τὶς κοῦτρες σας»; Ἡ, «σκῦψτε στὸν ἀφέντη τὰ κεφάλια σας»; Τί εἶδος λατρεία θὰ γίνῃ, ἂν τὴν γράψουμε στὴν Δημοτικὴ;... Καὶ τὸ “βασίλεια τῶν οὐρανῶν” πῶς θὰ τὸ ποῦμε; Μήπως θὰ τὴν κάνουμε “προεδρία τῶν οὐρανῶν”;... Μὴ φθάσουμε στὸ σημεῖο τὴν βασιλόπιττα νὰ τὴν ποῦμε “προεδρόπιττα”!... Δὲν θὰ μεταφράσουμε τὰ λόγια τῆς λατρείας σ’ αὐτὸ τὸ γλωσσικὸ ἐξάμβλωμα, τὸ ὁποῖο ἀκοῦμε ἀπὸ τὰ Μέσα τῆς λεγομένης Μαζικῆς Ἐνημερώσεως. Θὰ καταστήσουν νὰ μὴν ἔχουν “εἶδος οὐδὲ κάλλος”. Τὰ κείμενα αὐτὰ εἶναι κλασσικὰ καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἀποδοθοῦν, δὲν μποροῦν νὰ μεταφραστοῦν»¹

Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΘΕΛΗΜΑ

Ο έ λίγες μέρες μπαίνουμε στην Μεγάλη Έβδομάδα με τις τόσο κατα-
νυκτικές Άκολουθίες που μας προετοιμάζουν να φθάσουμε και στην
έορτή των έορτών, την Άνάσταση!

Βλέπουμε όμως έντονα αυτές τις μέρες ότι στην Έκκλησία, ακόμα και
αυτήν την πένθιμη περίοδο της Μεγάλης Έβδομάδας, επικρατεί η χαρά!
Άκόμα και μέσα στο πένθος της Έκκλησίας υπάρχει η χαρά, η αισιοδοξία,
η έλπίδα. Πιο έντονα βέβαια, γίνονται μέσα στο γεγονός της Άναστάσεως!

Νιώθοντας ό καθένας μας, όσο μπορεί, αυτήν την χαρά, αισθάνεται πόσο
άσημαντος και τιποτένιος είναι μπροστά στο μεγαλείο του Θεού, αλλά και
πόσο άσκοπα σπαταλάει την ζωή του ψάχνοντας την ευτυχία του σε άνουσια
πράγματα, που, τελικά, δεν του προσφέρουν τίποτε.

Επιδιώκουμε καθημερινά να αποκτήσουμε πράγματα που νομίζουμε πως
θα μας φτιάξουν την διάθεση ή προσπαθοῦμε έρασιτεχνικά να δημιουρ-
γήσουμε σχέσεις με τους ανθρώπους για να αισθανθοῦμε καλύτερα. Άλλοτε,
καταβάλλουμε προσπάθειες να πείσουμε τους άλλους για τό ποιού είμαστε,
έχοντας τις περισσότερες φορές παράπονο γιατί δεν μας καταλαβαίνουν ή
μας παρεξηγοῦν. Ζοῦμε δηλαδή σε μιὰ διαρκή αναζήτηση της χαρᾶς και
της ήρεμίας μας, χωρίς κατά βάθος να ξέρουμε και έμεις τί μας ικανοποιεί.

Όμως, δεν θα έπρεπε να μας άρκει η Έκκλησία, ώστε να αισθανόμαστε
ευτυχισμένοι και άσφαλείς; Να αισθανόμαστε ότι δεν έχουμε ανάγκη κάτι
έπιπλέον; Μήπως τό πρόβλημά μας είναι ότι θεωροῦμε πως γνωρίζουμε την
Έκκλησία και ζοῦμε σύμφωνα με τό θέλημα του Θεού, ενώ η πράξη μας
διαφεύδει;

Για παράδειγμα, άκοῦμε πολύ συχνά, ή και έμεις οί ίδιοι διαβεβαιώνουμε
τους άλλους ανθρώπους, ότι ο Θεός κατευθύνει την ζωή μας και ότι Αυτός
ήθελε και πετύχαμε σε κάποιο στόχο μας ή μας φώτισε και κάναμε τις
διάφορες έπιλογές μας. Οί εκφράσεις: «ήθελε ο Θεός και πέτυχα» ή «ο Θεός
με φώτισε και έκανα την τάδε έπιλογή», είναι καθημερινές. Τό παράδοξο
όμως είναι ότι ενώ λέμε αυτά, μόλις άκούσουμε κάτι σωστό από τόν ιερέα της
ένορίας μας ή τόν πνευματικό μας και δεν μας άρέσει, αντιδροῦμε. Είτε γιατί
έμεις έχουμε μάθει άλλιῶς, είτε γιατί κρίνουμε ότι δεν είναι έτσι, όπως μας τὰ
λέει. Άραγε, σε αυτήν την περίπτωση δεν αναρωτιόμαστε τί θέλει ο Θεός;
Έμας φωτίζει ο Θεός; Σε έμας λέει τί να κάνουμε στην ζωή μας και δεν λέει
σιτόν ιερέα τί πρέπει να κάνει και τί πρέπει να μας πει, ή, άκόμα περισσότερο,
σιτόν πνευματικό, που ο Ίδιος έχει καταστήσει σ' αυτή τή διακονία; Έχουμε
φθάσει σε τέτοιο βαθμό άγιότητας που ο Θεός μας μιλάει άπευθείας και όχι
μέσω τών ιερέων Του;

]ί Εαεί ò óóíεΥòçð áκóι t òι t òι ί ί ò, εαùñά0 hòε Αεùι á εε Δί ðñι òΥòαñά òój
 Èáj òι ί ί òò 1óÙñεεì ί òò ì R òι qò εùεεì òò òòò Cì ì ί ò àRí èG Νεαί á òβðι òά Αί òΥίεί
 áé' áκòÛ, ðι q òι t N=áé ðñι òóΥñáé àùñάGί e Èáυò!]ί ðñι òβðι ááò, áβί áé òj
 ðáñÙááεαì á Μί j ò Αί εñððι ò, e εðι òι ò εÙί ί ί òάò Βðε&ð áκòj ðι q áι çεÙáé òj ί
 Μάòòù òι ò, Lðεáñάááγáòáε! Αβòι εòι βæáε òΥί á1εuí á, ηðι ò e áεáòñj ò ðεçñðί áε
 Ρί áί Αóεáί ç òι ò áεά ί ά òι ί ðáñáεεί Ρóáé ί ά ðáβñί áé òG òÙñι áεά ðι q èG òj ί
 εñάòΡóι òι òóΥί æùð! Èáβ, ί á7 ì Υί, áκòj òεì Ûáε ΑóÛί òάòóá òj ί áεáòñù, e εðι òι ò
 εÙί áé òj ð]ί áεG ί G òΡóáé òj ί Αóεáί ç òι ò, εάòáááεεί γáε λì ùò εá7 òΥί ðáί òáεç
 Νεάáεεç òóί áβòεçòçð òεð εάòáòóÛóáùò Αðj òΥί ì áñεÛ òι ò Αóεáί ί òð.

Û éá áκòG àRí òG ðáñεáñÛòù òój ðεáβóεί Μί j ò ðáñáεçñðι áοι ò òάðáεί ί εì áβáð
 ΑεεG áεáò7 ðεóòáγù hòε Ρί áð Cί εñùðι ò, Αεùι á εε Δί àRí N=áé ì Υóá òι ò áκòG òG
 á1òεðι áóá èG ðñΥðáé òι κεÛ=εóòι ί ί G áί ùñβæáé ò7 á1òεðι áóá òι ò εάβðι òι, ìóóá
 ί G òG ðñι òΥñáé, òι ðεÛ=εóòι ί, εάεóεÛ. Άβί áé Ρί á áβι á, áεG òj ηðι εì òóÛáεì
 εáεεéΥñááεáð, òáεεéÛ, òεÛóáé e εáεΥί áð ì áð. Άβί áé 1ðι =ñΥúç òι t εáεáί j ò
 ì áð, ðι q Αðj òóί Ρεáéá éá7 ì ç=áί éεG Αί áááβι ί òι á òój [Αί áεùáεì.

ÈÛðι òά ðñΥðáé ί G ì Ûεì òι á ί ά Αί áááβι ί òι á òój [Αί áεùáεì ì R òj ί 3áεì òüáι
 éá7 òj ί 3áεì òáááòι ù, ðι q ðóáβεì òι á òój]εáñù Áβι á. ÈÛðι òά ðñΥðáé ί G ί εðεì ò-
 ì á, Δί f=é ηεά, òι ðεÛ=εóòι ί òΥί ðεáεì ί ùòçóá áκò&ί ðι q øÛεεì òι á. ÈÛðι òά
 ðóáβεì òι á ί G òóί áεáçòι ðι εΡóι òι á hòε <øÛεεì ί òάð ò^ Èá^ ì áð> áβί áé T ì ί ί ááééY
 áκεáεñβá ì áð ί G Αñ=βóι òι á ί G áεì ùì áóóá Cί εñùðι é. Èá7 εÛóε ðεεì: ί G ðóáβ-
 εì òι á òεì ç éá7 òáááòι j ó' áκóι qð ðι q ì]ò áβι ί òι áκòΥί òΥί áκεáεñβá.

[Αεùι á ì βá òι ñG èG Ûεáεá ί G áκ=áñεóòΡóù áκòι γò, ì2 εðι òι é, Λéòj ò òι t hòé
 ì]ò áñÙááòóáί, ì]ò Νáùóáί ì R òj ðáñÙááεαì Û òι òò òΥί áκεáεñβá ί G òóί áεáçòι -
 ðι εΡóι òι á òj ðüóι ðβóù N=ι òι á ì áβι áé. Άεáò7 áβί áé òçì áί òεéj òóΥί æùY òι t
 Αί εñððι ò, Νóòù éá7 εáεòóðáñçì Υί á, ί G òóί áεáçòι ðι éáð òj ðι q áááβæáé. Άβί áé
 ì βá Λεðβáá, hòε N=áé Αεùι á ðáñεεðñεá ί G ððι éòΡóáé ððβáί ùòç éá7 òùòñι òύί ç.

Ì áί Ρεçð Æ. Άι εì òáÛεçð

'Ο Βενιαμίν του 'Ιεροῦ Βήματος τὴ στιγμὴ πὸν παίρνει τὸ δῶρο του.

ΑΪ Ϊ ΝΕΑΕΑΘ ΑΕΑΖΟΑΕΘ

* Στις **28 Μαρτίου**, Κυριακή Ε΄ Νηστειῶν ἐορτάσαμε τὴν ἐπέτειο τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ μας Ναοῦ καὶ τελέσαμε μνημόσυνο γιὰ τοὺς μακαριστοὺς ἐφημερίους καὶ τοὺς ἀειμνήστους συνεργάτες τοῦ Ἑνοριακοῦ ἔργου.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ τιμήθηκαν ὁ Πρωτοψάλτης μας κ. Παναγιώτης Μαρούλης, γιὰ τὴν συμπλήρωση 33 ἐτῶν διακονίας στὸ Ναὸ μας καὶ οἱ ἀκούραστοι Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας μας, κ. Ἡλίας Κανέλλος, κ. Σταῦρος Σκού-

ρας, κ. Κῦρος Πασχάλης καὶ κ. Παναγ. Παπαδόπουλος, γιὰ τὴν πολυδιάστατη προσφορά τους.

Στὸ γεγονός αὐτὸ θὰ ἀναφερθοῦμε ἐκτενέστερα στὸ ἐπόμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας.

* Στις **4** καὶ στις **18 Ἀπριλίου**, θὰ τελεσθῆ Β΄ Θ. Λειτουργία γιὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις Ρουμάνους Ὁρθοδόξους.

* Δεύτερη Θ. Λειτουργία θὰ τελεσθῆ στὸ παρεκκλήσιό μας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου τὴν Κυριακὴ **25 Ἀπριλίου**.

Η ΕΝΟΡΙΑ ΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Ιμιλίες μὲ σκοπὸ νὰ βοηθηθοῦμε στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ γίνονται στὴν ἐνορία μας:

* Ἐὔεα **ΚΥΡΙΑΚΗ** δὴνῶ, ἰ ἀοG οΥί Ἐ. Ἐἰῶσι ὠῆῶῶ, Ἀδj ὠθὸ **11³⁰** Ρῶδ ὠθὸ **1³⁰** ὠj ἰ ἀοζῖ Ἰῆῆ, ὠοΥί Δίἰῶσι ἀοῆῆῆ ἰ ἀο φῶῶῶ (εἰj ὠ ἰ ἀοῆῖ ἰ ἔ:ῶῆζ 96), ἰ R ἔΥἰ ἰ ἀ **«Ψυχικὴ ἰσορροπία καὶ πνευματικὴ ζωή»**.

ἘἰῶG οΥί ἰῶῆῆῆῆῆ ὠδὸ Αἰῶῶῶῶῶῶ ὠἰ t ἔΥἰ ἀοἰ ὠ ἰῶῖ ἰῶῶῶ ἰῶῶῶ ἰ R ὠἰ qὸ Ἀῆῆῖ ἰῶῶῶ.

Ἐῆj ὠδὸ Λἰῶῆῖῶῶ ὠδὸ εἰῆῆῶδὸ δἰῶῶῶῶῶῶ ἰῶῆῆῆῆ Ῥἰῶ ἰῆῆῆj δὴνῶ ἰῶῶῶ ἰ ὠῆj ὠ Αἰῶῶῶ:Υἰ ὠ&ἰ δὴῖ ὠῶῆῖ:ἰ ἰ Ἰῖῶἰ ἰ ἰῶG οΥ Ἐ. Ἐἰῶσι ὠῆῶῶ.

* Ἐὔεα **ΤΡΙΤΗ (Μαυρομικάλῃ 96): 6.00 - 7.00** ἰ.ἰ. Ἐἰῶἰ Ἐἰῶἰ ἰ ἰῶῶῶ ἰ ἰῶῶῶ ἰ ἰῶῶῶ, ἰ R ἔΥἰ ἰ ἀ **«Τὸ βιβλίο τῆς ΕΣΘΗΡ χειραγώγησι στὸν κόσμῳ**

τῆς ψυχῆς».]ζ Αἰ ὠδῶῶῶῶ ἰῶῖ ἰῶῶῶ ὠδῶῶ ἰ R ὠδῶῶῶῶῶ.

7.00 - 8.00 ἰ.ἰ. (Στὸν ἰῶῶῶ ὠῶῶ) **ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ**. Ἀζῶἰ ἰῶἰ ὠ ἰῶῶῶῶῶῶῶῶ.

%ὠδῶῶῶῶῶῶ ὠδῶῶῶῶῶῶῶ: ὠ. Ἀῶῶῶῶῶῶῶ ὠ Ἀἰῶἰ ὠῶῶῶῶ.

* Ἐὔεα **ΤΕΤΑΡΤΗ** Ἀδῶῶῶῶῶ ἰ, ὠj Δἰῶῶῶῶῶῶῶῶ ὠἰ t —ἰ. ἰ ἰῶῶῶῶῶ ὠ ἰ ἰῶG ὠj ἰ φῶῶῶῶῶῶῶ ἰῶῶ ὠῶἰ Δἰῶῶῶῶῶῶῶ ἰ 2 εἰῆῆῶδὸ N:ἰ ὠἰ ἰῶἰ ἰῶἰ ἰ: **«Μελετῶντας τὶς ὁδηγίες τῆς Ἁγίας Γραφῆς»**.

%ὠδῶῶῶῶῶῶ ὠδῶῶῶῶῶῶῶῶ: ὠ. ὠῶῶῶῶῶῶῶ ὠἰ ὠ ἰ ἰῶῶῶῶ.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ
 ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ (ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν)
 Ἀσκληπιοῦ 38 - Ἀθήνα- Τ.Κ. 106 80
 Τηλεφῶνο:2103612449 - Fax: 2103627037
www.AgiosNikolaosAsklipiou.gr
 Ἐπεύθυνος Συντάξεως:
 π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης
ΔΑΠΑΝΗ : ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΥΠΑΚΟΗ" ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ